

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

ks. Andrzej Szaraj

Co to jest sakrament chrztu świętego? Jakie dokumenty trzeba przygotować, by ochrzcić dziecko? Kto może zostać chrześcijaninem?

Drodzy czytelnicy, po dłuższej przerwie, pragniemy wrócić na łamy naszej gazety z cyklem artykułów „Wiara w praktyce”, odnoszących się do sakramentów świętych. W ubiegłym roku, kiedy to uczyliśmy się być „Miłosiernymi jak Ojciec”, omówiliśmy sakrament pokuty. Warto jednak pójść krok dalej i zgłębić pod względem teoretycznym jak i praktycznym pozostałe sakramenty.

Brama sakramentów

Średnio w naszej parafii każdego roku sakrament chrztu świętego przyjmuje około 40-50 dzieci. Chrzest święty staje się dla nich fundamentem całego ich chrześcijańskiego życia; bramą życia w Duchu Świętym i bramą otwierającą dostęp do innych sakramentów. Przez chrzest zostajemy wyzwoleni od grzechu i odrodzeni jako synowie Boży, stając się członkami Chrystusa, wszczepionymi w Kościół, jako uczestnicy jego posłania: „Chrzest jest sakramentem

odrodzenia przez wodę i w słowie” (Katechizm Kościoła Katolickiego 1213). Chrzest jest najpiękniejszym i najwspanialszym darem Boga... Nazywamy go łaską, namaszczeniem, oświeceniem, szatą niezniszczalności, obmyciem odradzającym, pieczęcią i wszystkim, co może być najcenniejsze.

Każdy z nas, przed laty, będąc dzieckiem, przyjął sakrament chrztu świętego, który zmazał grzech pierworodny i uczynił nas dziećmi Bożymi. Od tego dnia jesteśmy członkami Kościoła katolickiego, możemy do Boga mówić „Ojciec nasz”, możemy przyjmować pozostałe sakramenty święte - zwłaszcza Komunię świętą - prawdziwe Ciało Chrystusa. Na chrzcie świętym otrzymujemy również od Boga życie nadprzyrodzone, czyli łaskę uświęcającą. Kolejnym, ważnym skutkiem chrztu świętego jest to, że wyciska on na duszy niezatarte znamię, nazywane charakterem sakramentalnym. Przez ten znak,

zostajemy upodobnieni do Chrystusa – Arcykapłana i włączeni do Kościoła, Jego Mistycznego Ciała. Charakteru sakramentalnego nie niszczy nawet grzech ciężki, dlatego chrzest można przyjąć tylko jeden raz. To niezatarte znamię powoduje, że mamy udział w tzw. powszechnym kapłaństwie wiernych, a więc zobowiązani jesteśmy do składania Bogu czci i budowania wspólnoty Kościoła, do którego należymy.

Czas ma znaczenie

Ostatnimi laty, można zauważyć w Kościele w Polsce niebezpieczną tendencję, iż nie chrzci się już dzieci np. miesiąc po urodzeniu, ale przekłada się chrzest święty na późniejszy okres życia dziecka. Może to być warunkowane nawet zarezerwowaniem sali w restauracji dla gości, którzy biorą udział w uroczystościach sakramentu chrztu. Nie jest to dobra praktyka. Bowiem, prawdziwie chrześcijańscy rodzice, którzy szczerze dbają o dobro swojego dziecka i którzy chcą dla niego jak najlepiej, także w sferze duchowej – a nie tylko materialnej – tacy rodzice jak najszybciej pragną ochrzcić swoje dziecko. Oczywiście, jeśli tylko jest na tyle zdrowe i silne, aby można było je przynieść do kościoła i prosić Boga o błogosławieństwo dla niego.

Łatwo można poznać, jaka jest religijność w danej rodzinie, po tym właśnie, czy rodzice odkładają pierwszy i najważniejszy sakrament dla swojego dziecka z dnia na dzień, z miesiąca na miesiąc, czy też chcą zadbać jak najszybciej o rozwój duchowy swojej pociechy.

Celebracja sakramentu

Obrzęd chrztu świętego udzielany jest dziecku przez trzykrotne polanie głowy wodą i wypowiedzenie słów: *Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha*

Świętego. Zwykle chrzest jest udzielany przez kapłana bądź diakona podczas niedzielnej Mszy świętej i obejmuje także wyznanie wiary przez obecnych, namaszczenie głowy dziecka krzyżmem świętym, włożenie białej szaty oraz wręczenie zapalanej świecy ojcu lub ojcu chrzestnemu. Tradycyjnie z obrzędem chrztu, wiąże się także nadanie dziecku imienia. Kościół chrzci dzieci, jeżeli rodzice zobowiązują się wychowywać je w wierze katolickiej (a jeśli będzie to niemożliwe, ten obowiązek spada na chrzestnych). Zwyczajnym szafarzem chrztu jest kapłan lub diakon, nadzwyczajnym szafarzem chrztu może być każdy człowiek, udzielający chrztu drugiej osobie, zazwyczaj w wyjątkowych okolicznościach (choroba, zagrożenie śmierci) w imię Trójcy Świętej. Materią sakramentu chrztu jest woda, a formą słowa: *N. ja Ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego*.

Rodzice chrzestni

Temat ten od jakiegoś już czasu, budzi w Kościele spore kontrowersje. Kto nim może być? Dlaczego księża nie dopuszczają niektórych ludzi do godności chrzestnego? Kim jest świadek chrztu? Myślę, że najlepszym wyjściem z tej opresji, będzie odwołanie się do źródła, czyli do kodeksu Prawa Kanonicznego, które w kanonach 872-874 mówi następująco:

Kan. 872 - Przyjmujący chrzest powinien mieć, jeśli to możliwe, chrzestnego. Ma on dorosłemu towarzyszyć w chrześcijańskim wtajemniczeniu, a dziecko wraz z rodzicami przedstawiać do chrztu oraz pomagać, żeby ochrzczony prowadził życie chrześcijańskie odpowiadające przyjętemu sakramentowi i wypełniał wiernie związane z nim obowiązki.

Kan. 873 - Należy wybrać jednego tylko chrzestnego lub chrzestną, albo dwoje chrzestnych.

Kan. 874 - Do przyjęcia zadania chrzestnego może być dopuszczony ten, kto:

1. jest wyznaczony przez przyjmującego chrzest albo przez jego rodziców, albo przez tego, kto ich zastępuje, a gdy tych nie ma, przez proboszcza lub szafarza chrztu, i posiada wymagane do tego kwalifikacje oraz intencję pełnienia tego zadania;
2. ukończył szesnaście lat, chyba że biskup diecezjalny określił inny wiek albo proboszcz lub szafarz jest zdania, że słuszna przyczyna zaleca dopuszczenie wyjątku;
3. jest katolikiem, bierzmowanym i przyjął już sakrament Najświętszej Eucharystii oraz prowadzi życie zgodne

z wiarą i odpowiadające funkcji, jaką ma pełnić;

4. jest wolny od jakiejkolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklarowanej;

5. nie jest ojcem lub matką przyjmującego chrzest.

Ochrzczony, należący do niekatolickiej wspólnoty kościelnej, może być dopuszczony tylko razem z chrzestnym katolikiem i to jedynie jako świadek chrztu.

Wykładnia prawa kanonicznego w kwestii chrzestnego, jest bardzo jasna i klarowna. I trzeba, by rodzice i chrzestni dziecka przywiązywali wagę do tego sakramentu. Jest to moment, kiedy ich dziecko obchodzi swoje narodziny dla wspólnoty Kościoła. Dlatego też warto pamiętać swoją datę sakramentu chrztu świętego i kapłana, który nam go udzielał. Warto przypomnieć sobie, kiedy przypada rocznica mojego chrztu. Ile to już lat jestem chrześcijaninem, dzieckiem Bożym. I warto również zapytać siebie: Czy jestem za to wdzięczny moim rodzicom i chrzestnym, że mnie ochrzcili, przekazali mi wiarę w Boga? Czy modłę się za nich? Czy żyje jeszcze ksiądz, który wprowadził mnie do wspólnoty Kościoła katolickiego? A jeśli sam jestem chrzestnym,

to jak dbam o religijne życie moich chrześniaków? Bycie chrzestnym nie ogranicza się przecież tylko do ofiarowania prezentów na I Komunię Świętą czy Bierzmowanie...

O Chrzcie świętym napisano niejedną książkę. I niejedna pewnie jeszcze powstanie. Ten artykuł jest tylko dotknięciem rzeczywistości chrztu świętego, która jest i powinna być rzeczywistością fundamentalną dla każdego wierzącego katolika. Na koniec, pragnę udzielić informacji i jednocześnie przypomnieć, jakie dokumenty są wymagane w naszej kancelarii parafialnej, odnośnie udzielenia sakramentu chrztu świętego:

Dokumenty potrzebne przy chrzcie dziecka

1. Akt urodzenia dziecka.
2. Dane personalne rodziców chrzestnych wraz z zaświadczeniem z ich parafii o życiu religijnym kandydatów na rodziców chrzestnych.
3. Świadectwo ślubu kościelnego rodziców.
4. Jeśli dziecko jest z innej parafii, rodzice powinni przynieść pisemną zgodę swojego proboszcza, na udzielenie sakramentu chrztu.

Do chrztu świętego potrzebna jest biała szata i świeca.